

РЕШЕНИЕ

№ 5192

гр. София, 16.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 27.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **4070** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 11296 от 12.04.2019 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 04 – 264 от 27.02.2019 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] – 87, представляван от А. Й. П. срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 02170 – 04556 – 091 – 001 от 12.04.2018 г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Е. Д. П. - С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 215 от 05.02.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

Жалбоподателят отправя молба до съда да отмени РА като незаконосъобразно, тъй като е издаден в противоречие с материалния данъчен закон, при допуснато нарушение на съществени процесуални норми и като немотивиран данъчен акт. Излагат се доводи, че приложимите правни норми от националното данъчно и медицинско законодателство в съвкупност определят данъчния статус на извършените от жалбоподателя доставки на услуги на вземане, експертиза, опаковане, етиктиране, временно съхранение и предоставяне на кръв и тъкан от пълна връв с цел извличане на хемопоеични клетки за автоложна и фамилна алогенна трансплантация като освободени доставки на здравни (медицински) услуги, оказвани от лечебни заведения

по Закона за лечебните заведения, като освободени от облагане с ДДС доставки на услуги по смисъла на чл. 39, ал.1 от ЗДДС във връзка с чл. 82, ал.1, т. 5 от ЗЗ и чл. 2, ал. 5 от ЗТТОК. Твърди се, че обжалваният РА не съдържа фактически и правни основания, на които се основава разпоредителната му част. На 16.12.2019 г. по делото са постъпили писмени бележки от адв. Е. С. – Д. и адв. И. А., с които поддържат жалбата и претендират сторените разноски.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата, предлага същата да се отхвърли и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2222 – 02170 – 04556 – 020 – 001 от 13.07.2017 г, с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, Р. Г. Я., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на [фирма]. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Данък върху добавената стойност от 01.06.2012 г. до 31.12.2016 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от Е. Д. П. - С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и светла М. У., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 25.07.2017 г. на упълномощено лице.

Със заповед за изменение на ЗВР № Р – 2222 – 02170 – 04556 – 020 – 002 от 23.10.2017 г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор, срокът за приключване на ревизията е продължен до 25.12.2017 г. Заповедта е връчена по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222 – 02170 – 04556 – 092 – 001 от 22.01.2019 г., връчен на 24.01.2019 г. по електронен път. Срещу РД е подадено възражение с вх. № 53 – 00 – 1164#8 от 06.02.2018 г.

Издаден е РА № Р – 2222 – 02170 – 04556 – 091 – 001 от 12.04.2019 г., с който са определени данъчни задължения за довносяне в размер на 2 036 860, 35 лв. и е определена лихва в размер на 742 303,38 лв. РА е връчен на 26.04.2018 г. по електронен път

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 07 – 105 от 09.05.2018 г. г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 769 от 11.05.2018 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

Със заповед № РД – 04 – 9 от 26.06.2018 г, издадена от директора на ДОДОП, е спряно производството по административното обжалване срещу РА , считано от датата на влизането ѝ в сила до датата на възобновяване на производството по реда на чл. 35 от ДОПК. По искане на жалбоподателя производството е възобновено със заповед № РД – 05 – 4 от 21.01.2019 г. на директора на ДОДОП.

В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК ответникът е издал решение № 215 от 05.02.2019 г., с което е потвърдил РА оспорената част.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка:

През ревизираните периоди жалбоподателят е извършвал дейност като „тъканна банка“ с цел „банкиране на биологични проби от кръв и тъкан от пълна връв“, регламентирани от Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки /ЗТОТК/.

Дейността по предоставяни услуги от дружеството на физически лица, включва извършването на следните видове медицински процедури: пробовзимания на умбиликална кръв и тъкан от пъпна връв, с предварително извършване на донорски експертизи; пробовзимане и вирусологично изследване на майчина кръв; етикетирание, опаковане, качествен контрол, временно съхранение и транспортиране до акредитирана крио-лаборатория за обработка, изследване и криогенно съхранение на биологичните проби; обработване, изследване и криогенно съхранение на биологичните проби; освобождаване и предоставяне на пробите за лечебна цел (в случай на необходимост) и др. Дружеството притежава удостоверение №8251/09.01.2015 г., с което е регистрирано като лечебно заведение, на основание чл.40, ал.9 от ЗЛЗ, разрешение № 4 от 15.09.2015 г. на основание чл.51а от ЗЛЗ, с което му е позволено да извършва изброените в документа дейности по трансплантация при спазване на приложимите нормативни актове и медицински стандарти и хигиенно заключение изх. №40-23-152 от 09.01.2015 г. за съответствие на лечебни заведения от извънболнична помощ, тъканни банки със здравните изисквания.

Клиентите, получатели на услугите, са физически лица. Съгласно сключените договори с клиентите дружеството се задължава да извърши следните услуги:

„1. Да вземе биологичен материал от остатъчна умбиликална кръв (съдържаща хемопоеични стволови клетки) и умбиликална тъкан (съдържаща мезенхимни стволови клетки), наричани заедно и поотделно „пробата“, по време на раждането на детето на възложителите;

2. Да етикетира, опакова, документира, транспортира и обработи пробата, да проведе задължителните микробиологични и аналитични изследвания, както и да осигури дългосрочното криосъхранение на пробата (стволовите клетки), за срока на този договор;

3. Да издаде специален Сертификат за криосъхранение, обозначаващ едновременно идентичността на донора (детето на Възложителите (донора) и на пробата;

4. По искане на Възложителите (донора) и в съответствие с регулаторните изисквания, да отпусне пробата за приложение.“

Срокът за съхранение на пробата е 20 години или до момента на прекратяване на договора и при условие, че резултатите от направените изследвания за безопасност и качество покажат, че пробата отговаря на изискванията за дългосрочно криосъхранение, като в същите са определени и конкретните условия и срокове на плащане от страна на клиента.

За процесните периоди ТБКЦБ ЕАД е третирано извършените от дружеството услуги като „здравни /медицински/ услуги и пряко свързаните с тях услуги, оказвани от здравни заведения“, като освободени доставки, по смисъла на чл. 39 от ЗДДС, като не е считало, че същите доставки формират облагаем оборот по смисъла на ЗДДС. Поради това дружеството не е подало заявление за регистрация по ЗДДС и не е начислявало ДДС върху реализираните продажби на услуги.

В хода на ревизията е изпратено писмено запитване до директора на дирекция ОДОП С., в което е поставен въпроса относно режима на данъчно третиране на извършваните от ТБКЦБ ЕАД услуги по съхранение на стволови клетки – дали същите са облагаеми или освободени доставки по смисъла на ЗДДС. Получен е отговор с писмо вх. № 53-00-1164#6 от 06.12.2017 г., съгласно което е изразено становището, че доставките от оспорващия лице следва да се третират като облагаеми доставки по смисъла на чл.

12 от ЗДДС.

В писмото е направено разграничение, когато услугите по извличане на биологичните проби от кръв и тъкан от пъпна връв, имат за цел единствено да гарантират наличието на определен ресурс за лечение, ако се поради необходимост от такова, но не и да осигурят недопускането, избягването или предотвратяването на заболявания, увреждания или здравословни проблеми или установяване на латентни заболявания, или на заболявания в начална фаза на развитие, то тези услуги не могат да се считат за дейности, попадащи в обхвата на изрече „извършването на здравни /медицински/ услуги“, съдържащ се в чл. 39, т. 1 от ЗДДС. Услугите по обработка и съхранение на стволови клетки биха попаднали в обхвата на понятието за дейности „пряко свързани“ с „извършването на здравни /медицински/ услуги“ по смисъла на същата разпоредба, когато в лечебното заведение здравните /медицински/ услуги, с които услугите по обработка и съхранение на стволови клетки са свързани, са или действително предоставени, или са в процес на предоставяне, или са планирани. Не следва да се считат за „пряко свързани“ със здравните /медицински/ услуги - услугите по обработка и съхранение на стволови клетки, когато биха били свързани с извършването в лечебно заведение на здравна /медицинска/ услуга, само ако настъпят определени несигурни събития - при бъдещо възникване на необходимост от тях, без тази необходимост да е текуща и планирана. Следователно, за тези услуги, извършвани от ТБКЦБ ЕАД, е приложима разпоредбата на чл.12 от ЗДДС и същите са облагаеми доставки.

Преценено е, че към 01.06.2012 г., видно от установените в хода на ревизията данни за реализираните приходи, ТБКЦБ ЕАД е достигнала облагаемия оборот, изискуем за задължителна регистрация по ЗДДС, съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС и на 20.09.2017 г. дружеството е регистрирано по ЗДДС по инициатива на орган по приходите.

На основание чл.102, ал. 3 от ЗДДС е прието, че ТБКЦБ ЕАД дължи данък за извършените от дружеството облагаеми доставки, който е определен за отделните данъчни периоди в рамките на ревизираните периоди от 01.06.2012 г. до 31.12.2016 г., въз основа на получените приходи от продажби на услуги от жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС е прието, че когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно той е включен в договорената цена. Така дължимият данък върху добавената стойност е определен за отделните данъчни периоди и размери, подробно посочени на стр. 7-9 от РД.

За всички получени доставки за ревизирания период ТБКЦБ ЕАД не е било регистрирано лице по ЗДДС, респективно не е изискувало и ползвало право на приспадане на данъчен кредит.

С възражението срещу РД дружеството е оспорило правната квалификация на доставките като е посочило, че като лечебно заведение съгласно чл. 28б от ЗЛЗ извършва доставки на услуги по вземане, транспортиране, изследване, обработване, съхранение и предоставяне на стволови клетки. Счита, че извършваните от дружеството услуги, представляващи „трансплантация“ по чл.2 от ЗТТОК са медицински услуги по смисъла на чл. 39, т. 1 от ЗДДС, същите не формират облагаем оборот по смисъла на чл. 92, ал. 2 от ЗДДС и не подлежат с облагане с ДДС.

С РА като се позовават на анализ на сключените между дружеството и физическите лица – клиенти договори ревизиращите сочат, че ТБКЦБ ЕАД извършва услуги по криосъхранение на стволови клетки. Посочили са, че ТБКЦБ ЕАД сключва договори с физически лица за взимане и съхранение на стволови клетки, срещу парична

престация, платима от същите тези физически лица, а стволовите клетки се предоставят само на лечебни заведения (трансплантационни центрове), които имат право да извършват дейност по трансплантация. Следователно, дружеството извършва възмездна услуга по взимане и съхранение на стволови клетки, от което следва, че за тези доставки на услуги, приложение ще намери разпоредбата на чл. 12 от ЗДДС и същите ще се третираат като облагаеми.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети, представените с жалбата и административната преписка писмени документи. По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване СМЕ, изготвена от вещото лице д-р Е. Д. Й., която се кредитира от съда.

По искане на ответника, с Определение № 832 от 31.01.2020 г. производството по делото е спряно до влизане в сила на съдебен акт по адм. дело № 501/2018 г. на АССГ. С определение от 12.05.2021 г. производството по делото е възобновено.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Разпоредбата на чл. 39, т. 1 от ЗДДС сочи, че освободена доставка е извършването на здравни (медицински) услуги и пряко свързаните с тях услуги, оказвани от здравни заведения и детски ясли по ЗЗ и от лечебни заведения по ЗЛЗ. В чл. 82, ал. 1, т. 5 от ЗЗ е записано, че извън обхвата на задължителното здравно осигуряване на българските граждани се предоставят медицински услуги, които са свързани с трансплантация на органи, тъкани и клетки, но в ал. 5 на същата разпоредба е уточнено, че дейностите по ал. 1 се финансират от държавния бюджет и от общинските бюджети и се ползват при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването. В случая, дейностите извършвани от жалбоподателя не се финансират от държавния бюджет и от общинските бюджети, а от търговската дейност на дружеството, поради което услугата извършвана от него правилно е приета от органите по приходите за облагаема по смисъла на ЗДДС. Следователно законосъобразно е прието, че извършените от дружеството доставки са облагаеми и доначисляват ДДС в общ размер на 2 036 860,35 лв. и лихви в размер на 742 303,38 лв. за ревизираните периоди от 01.06.2012 г. до 31.12.2016 г.

Спорът между страните е относно начина на данъчно третиране на доставките извършвани от жалбоподателя за целите на ЗДДС и свързан с издадения му Акт за регистрация по ЗДДС №220421701416239/01.09.2017 г., който е потвърден с решение №1919/06.12.2017 г. на директора на дирекция ОДОП С. и след съдебно обжалване е оставен в сила с решение № 533 от 29.01.2020 г., постановен по адм. дело № 501 по описа за 2018 г. на АССГ и последващото решение № 2882 от 02.03.2021 г., постановено по адм. дело № 7934 по описа на ВАС, Първо отделение. П. на спора относно законосъобразността на Акта за регистрация на дружеството бе причина за спиране на настоящето производство и същото е от съществено значение за

правилното решаване на разглеждания спор.

Съгласно сключените договори с физически лица - „Договор за изолиране, извличане и криогенно съхранение на стволови клетки“ ТБКЦБ ЕАД извършва възмездни услуги по криосъхранение на стволови клетки. В чл. 1 от същите е записано, че жалбоподателят приема да вземе биологичен материал по време на раждането и дългосрочно криосъхранение на пробата (стволови клетки) за срок от 20 години. В раздел „Въведение“ от представените договори изрично е посочено, че за донора или за негов близък, родствени стволовите клетки могат да бъдат предоставяни само на лечебни заведения (трансплантационни центрове), които имат право на извършват дейност по трансплантация.

Предвид изложеното се установява, че ТБКЦБ ЕАД сключва договори с физически лица за взимане и съхранение на стволови клетки, срещу парична престация, платима от същите тези физически лица, а стволовите клетки се предоставят само на лечебни заведения (трансплантационни центрове), които имат право да извършват дейност по трансплантация.

Съгласно нормата на чл. 39, т. 1 от ЗДДС освободена доставка е извършването на здравни (медицински) услуги и пряко свързаните с тях услуги, оказвани от здравни заведения и детски ясли по ЗЗ и от лечебни заведения по ЗЛЗ. Нормата на чл. 82, ал. 1, т. 5 от ЗЗ предвижда, че извън обхвата на задължителното здравно осигуряване на българските граждани се предоставят медицински услуги, които са свързани с трансплантация на органи, тъкани и клетки, като в ал. 5 на същата разпоредба е уточнено, че дейностите по ал. 1 се финансират от държавния бюджет и от общинските бюджети и се ползват при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването.

В случая, дейностите извършвани от ТБКЦБ ЕАД не се финансират от държавния бюджет и от общинските бюджети, а от търговската дейност на дружеството.

Видно от последователната практика на Съда на ЕС, понятията „здравни (медицински) услуги“ и „извършването на здравни (медицински) услуги“ обхващат услугите с цел диагностициране, терапия и доколкото е възможно, успешно лечение на заболявания или разстройства на здравето (решение по дело D., C-45/01, т. 48, решение по дело L и. P C-106/05 т. 27, както и Решение по дело C-86/09, т. 37).

Предоставянето на здравни (медицински) услуги, които се оказват с цел опазване, включително поддържане и възстановяване, на човешкото здраве, подлежат на освобождаване по силата на член 13, А, параграф 1, букви б) и в) от Шеста Директива (в този смисъл е Решение по дело /Unterperinger C-212/01, т. 40 и 41 и Решение по дело D'Ambrumenil и Dispute R. S. C-307/01, т. 58 и 59/.

За правилното определяне на конкретния режим на данъчно третиране на предоставяните услуги от ТБКЦБ ЕАД следва да бъдат разгледани следните два аспекта:

Когато извличането на биологичните проби от кръв и тъкан от пъпна

връв е предназначено да се гарантира наличието на определен ресурс за лечение, ако се породи необходимост от закова, но не и да осигуряват недопускането, избягването или предотвратяването на заболявания, увреждания или здравословни проблеми или установяването на латентни заболявания или на заболявания в начална фаза на развитие, то тези услуги не могат да се считат за дейности, попадащи в обхвата на израза „извършването на здравни (медицински) услуги”, съдържащ се в чл. 39, т. 1 от ЗДДС.

В този смисъл, ако биологичните проби се извличат и съхраняват като ресурс за лечение и предотвратяване на заболявания в някакъв бъдещ период от време, то в този случай тези услуги не могат да се считат за дейности, попадащи в приложното поле на разпоредбата на чл. 39, т. 1 от ЗДДС и респективно не следва да се третират като освободени, а като облагаеми доставки.

Предоставяните от ТБКЦБ ЕАД, услуги по банкиране на биологични проби от кръв и тъкан от пъпна връв биха попаднали в обхвата на понятието за дейности, пряко свързали с извършването на здравни (медицински) услуги, по смисъла на чл. 39 от ЗДДС, когато в лечебно заведение здравните (медицински) услуги, с които услугите по обработка и съхранение на пробите са свързани, са или действително предоставени, или са в процес на предоставяне, или са планирани.

Не се считат „пряко свързани” със здравните (медицински) услуги услугите по обработка и съхранение на биологични проби, когато биха били свързани с извършването в лечебно заведение на здравна (медицинска) услуга само, ако настъпят определени несигурни събития - при бъдещо възникване на необходимост от тях, без тази необходимост да е текуща или планирана /т. 50 и т. 52 от Решение на ЕС по дело C-262/08 (CopyGene A/S срещу Skatteministeriet)/.

Следователно и независимо от обстоятелството, че услугите по извличане и съхранение на проби се предоставят от лечебно заведение по смисъла на ЗЛЗ и не са предоставени с цел превенция или лечение, същите не представляват медицински (здравни услуги) и следва да се третират като облагаеми доставки по чл. 12 от ЗДДС.

Настоящата инстанция счита, че в конкретния случай е налице сходство между тъканната банка и F. Health Technologies/FHT/ и C. G. A/S - страни по главното производство, по повод на което са повдигнати преюдициалните въпроси, отговорите, на които се съдържа в решенията на СЕС по дело C-86/09 и дело C-262/08. Тъканната банка е приравнена на лечебно заведение, по сила на чл. 10, т. 7 от ЗЛЗ, която на основание чл. 3, ал. 1 от ЗЛЗ се регистрира като търговец по смисъла на Търговския закон. Същата съгласно издаденото, на основание чл. 51 а от ЗЛЗ Разрешение №4/15.09.2015 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по трансплантация може да извършва

изброените в посоченото разрешение дейности. Същевременно съгласно т. 14 от решение на СЕС по дело C-86/09 „FHT е акредитирано и има разрешение от съответните британски органи да осъществява дейност като частна банка за стволови клетки“, което отъждествява последната с тъканната банка – страна в настоящото производство, което също е търговско дружество, т.е. и в настоящият случай се касае за частна банка. Сходство е налице и по отношение на С. G. A/S, като съгласно т. 19 от решение на СЕС по дело C-262/08, последното притежава разрешение за работа със стволови клетки от пъпната връв за „автоложна“ употреба, каквото притежава и ТБКЦБ ЕАД.

Основния довод застъпен в преюдициалните заключения на СЕС, поради който услугите по вземане и съхранение на стволови клетки е прието, че не следва да се третират за освободени доставки, тъй като не попадат в обхвата на понятието „болнична и медицинска помощ“, по смисъла на чл. 132 §1 буква б) от Директива 2006/112/ЕО, транспонирана в националния закон с разпоредбата на чл. 39, т. 1 от ЗДДС, а именно тъй като същите целят единствено да се гарантира наличието на определен ресурс за лечение, ако се породи необходимост от такова, но не и да осигуряват недопускането, избягването или предотвратяването на заболявания, увреждания или здравословни проблеми или установяването на латентни заболявания, или на заболявания в начална фаза на развитие. Съгласно постановеното от Съда в цитираните решения услугите по вземане и съхранение на стволови клетки не попадат и в понятието за дейности „тясно свързани с болничната и медицинска помощ“ по смисъла на горесцитираните разпоредби, тъй като тези дейности са само евентуално свързани с медицински услуги, доколкото последните нито са действително предоставени, нито са в процес на предоставяне, нито пък са планирани. На първо място от клаузите на сключените от тъканната банка договори за вземане и съхранение на стволови клетки, се установява, че целта на всички възложени на тъканната банка по тези договори дейности, макар и медицинска, е бъдеща, несигурна такава. Същата се свежда до осигуряване на възможност за лечение на определени видове заболявания, но не и до действително такова лечение, което да е планирано, да е в процес на извършване или вече да е извършено, т.е. налице е само една възможност за лечение със замразените стволови клетки, което се явява бъдещо несигурно събитие.

Събраните по делото доказателства водят до еднозначния извод, приет и в решение на СЕС по дело C-86/09 /т.44 – 47 от решението/ и в решение на СЕС по дело C-262/09 /т. 44 – 52 от решението/, че дори да се допусне, че вземането и съхранението на стволови клетки от кръв от пъпна връв не би могло да има друга цел освен използването на така

замразените стволови клетки във връзка с медицинска помощ, оказана в болнична среда, и не биха могли да обслужват други цели, не може да се приеме, че тези дейности действително са извършени като услуги, съпътстващи болничната и медицинската помощ, която се оказва на ползващите се от тези услуги лица и представлява основната услуга / т. 49 на решение по дело С-262/09/.

В конкретния случай съгласно чл. 1, ал. 1 от представените договори за изолиране, извличане и криогенно съхранение на стволови клетки, жалбоподателят, в качеството си на ИЗПЪЛНИТЕЛ приема да извърши срещу възнаграждение следното: 1. да вземе биологичен материал от остатъчна умбиликална кръв /съдържащ хемопоеетични стволови клетки/ и остатъчна умбиликална тъкан / съдържащ мезенхимни стволови клетки/, наричани заедно и поотделно „ПРОБАТА“ по време на раждането на детето на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ; 2. Да извърши всички необходими действия, включително обработката, задължителните микробиологични и аналитични изследвания, както и дългосрочното криосъхранение на пробата /стволовите клетки/, за срока на договора; 3. Да издаде специален Сертификат за криосъхранение, обозначаващ едновременно идентичността на донора /детето на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ/ и на пробата и 4. По искане на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ /ДОНОРА/ и в съответствие с регулаторните изисквания, да отпусне пробата за медицинско /терапевтично/ приложение.

Услугите по вземане и съхранение на стволови клетки и фрагмент от пъпна връв, които дружеството е извършвало за проверявания период, целят основно да предоставят доказателство - проба /в случая с цел извличане на хемопоеетични клетки за автоложна и фамилна алогенна трансплантация, както и с цел извличане на стволови клетки за автотрансплантация/ и са само евентуално свързани, а не са действително предоставени за конкретно лечение, или не са в процес на предоставяне, или не са планирани.

Както беше изложено и по-горе, когато услугите по вземане и съхранение на стволови клетки целят единствено да се гарантира наличието на определен ресурс за лечение, ако се поради необходимост от такова, но не и да осигуряват недопускането, избягването или предотвратяването на заболявания, увреждания или здравословни проблеми или установяването на латентни заболявания, или на заболявания в начална фаза на развитие, то тези услуги не могат да се считат за дейности, попадащи в обхвата на изрече „извършването на здравни (медицински) услуги, съдържащ се в чл. 39, т. 1 от ЗДДС.

В този смисъл е и решение № 2882 от 02.03.2021 г., постановено по адм. дело № 7934/2020 г. по описа на ВАС, Първо отделение.

По изложените съображения жалбата на [фирма] следва да се

отхвърли като неоснователна и недоказана, а РА да се потвърди в обжалваната част като законосъобразен.

С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се уважи. При това положение на ответника на основание чл. чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения във връзка с чл. 161, ал.1 от ДОПК и при материален интерес от 2779163,73 лв. следва да се определи възнаграждение в размер на 17 867, 49 (седемнадесет хиляди осемстотин шестдесет и седем лева и четиридесет и девет стотинки) лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 02170 – 04556 – 091 – 001 от 12.04.2018 г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Е. Д. П. - С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 215 от 05.02.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 17 867, 49 (седемнадесет хиляди осемстотин шестдесет и седем лева и четиридесет и девет стотинки) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: